

deringsformænd til 1.124 menige medlemmer og 275 formænd.

Vurderingskommissionen bør principielt være sammensat af læge medlemmer, idet den fornødne ekspertise til administrering af de ofte komplicerede regler og anvisninger inden for vurderingsområdet bør være og i vidt omfang i øvrigt allerede er til stede inden for den kommunale administration. Kun de egentlige vurderingsskøn bør varetages af kommissionen efter administrativ behandling og indstilling.

De indkomne indsigelser mod de til ejerne udsendte vurderingsforslag forelægges vurderingskommissionerne til afgørelse efter indstilling fra vurderingssekretariatene.

Klager over den kommunale vurderingskommissions afgørelser indgives til det statslige vurderingsråd, hvis afgørelse kan påklages til landsskatteretten.

Vurderingsrådene foreslås etableret efter samme principper som skatterådene. Vurderingsrådenes geografiske virkefelt kommer således til at svare til skattekredsen.

Amtsvurderingsrådene foreslås etableret efter samme retningslinjer som amtsligningsrådene. Det geografiske virkefelt foreslås uændret i forhold til de nuværende amtskyldkredse.

Såvel vurderingsrådenes som amtsvurderingsrådenes sekretariater foreslås principielt etableret som amtsligningsrådenes og skatterådernes sekretariater.

Økonomiske konsekvenser

Statens honorarudgifter til vurderingsmænd og -formænd andrager over en 4-årig periode, som det fremgår ovenfor på side 87, 74,8 mill. kr. til vurderingsmændene og 50 mill. kr. til vurderingsformændene (4 × 12,5 mill. kr.) eller i alt ca. 124,8 mill. kr. Denne udgift vil bortfalde til kommunale vurderingskommissioner, som forudsættes honoreret efter samme principper som ligningskommissionerne. Det skønnes, at der kun vil være forholdsvis beskedne udgifter til en udbygning af de kommunale vurderingssekretariater ud over den udvikling, der allerede er i gang, efter at kommunerne overalt har overtaget sekretariatsfunktionen for vurderingsrådene.

Såfremt det forudsættes, at medlemmerne af de kommunale vurderingskommissioner

honoreres efter samme principper som medlemmerne af ligningskommissionerne, og såfremt der forudsættes afholdt 25 møder årligt fordelt med 16 møder over 4 timer og 9 møder under 4 timer, kan de årlige kommunale udgifter hertil ansættes til i alt 16,5 mill. kr.

Såfremt det tilsvarende forudsættes, at medlemmerne af de statslige vurderingsråd og amtsvurderingsråd honoreres som skatteråds- og amtsligningsrådsmedlemmer, skønnes den samlede honorarudgift for staten at ville andrage ca. 11 mill. kr.

En meget væsentlig del af de således skitserede udgifter ville kunne spares, såfremt ejendomsvurderingerne blev henlagt til de kommunale ligningskommissioner og til de statslige skatteråd og amtsligningsråd. Der skal i den forbindelse peges på, at de skatte-lignende myndigheder allerede efter de gældende regler på et enkelt område er tillagt vurderingskompetence, nemlig i henhold til kildeskattelovens § 16, stk. 4 (boopgørelser). Med de fornødne tilpasninger ville det formentlig være muligt at indpasse vurderingsarbejdet i det myndighedsområde, som efter styrelsesloven er tillagt de skattelignende myndigheder.«

4.4. Forslaget om henlæggelse af vurderingsarbejdet i 1. instans til ligningskommissionerne

I udtalelserne fra de kommunale repræsentanter i arbejdsgruppen og fra Kommunernes Landsforening i forbindelse med høringen over betænkning nr. 869 anføres det, at det burde overvejes at opnå yderligere besparelser på området ved at henlægge vurderingsarbejdet til ligningskommissionerne. Dette forslag er ikke nærmere gennemarbejdet. Bag forslaget ligger det forhold, at ligningskommissionerne i forvejen er bekendt med ejendomsvurderinger, idet de foretager ejendomsvurderinger i forbindelse med boopgørelser, og at ligningskommissionerne i de kommende år vil få mindre arbejde med lønmodtagerligning og andet på grund af automatiseringen af ligningen og derved i højere grad alene blive et klageorgan. Da kommissionens personsammensætning vel sagtens vil ændres ved en henlæggelse af ejendomsvurderingerne til ligningskommissionen, burde kommissionen formentlig gives et nyt navn, for eksempel Den kommunale Takseringskommission.